

Chambre des Représentants

SESSION 1970-1971.

24 MAI 1971.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 9 juillet 1957 réglementant les
ventes à tempérament et leur financement.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. GENDEBIEN.

Article unique.

Compléter cet article par un nouvel alinéa libellé comme
suit :

« Le financeur de bonne foi ne peut se voir opposer les
conséquences de la violation de la disposition qui précède. »

JUSTIFICATION.

En matière de vente à tempérament, le paiement d'un acompte par
l'acheteur revêt une grande importance.

L'acompte est en effet :

- 1° le signe concret d'une certaine aisance de trésorerie de l'acheteur;
- 2° le témoignage de l'esprit d'économie du demandeur de crédit,
lequel a dû thésauriser les deniers de l'acompte;
- 3° la garantie d'une meilleure réflexion de l'acheteur qui, dès le
départ, doit engager dans l'opération des deniers propres;
- 4° un élément essentiel qui contribue, pour le financeur, à améliorer
la balance actif-découvert.

L'acompte financé de quelque façon que ce soit est le contre-
témoignage parfait de l'aisance de trésorerie, de l'esprit d'économie et
de la garantie de réflexion.

En outre, le financeur se voit trompé dans l'appréciation des charges
du demandeur de crédit puisque ce dernier doit, outre le poids des
mensualités connues du financeur, faire face à la dette occulte que
représente le remboursement de l'acompte financé.

Enfin, outre ces inconvénients, il ne devrait pas être tenu compte
des conséquences de l'inexistence de la vente qui, sans l'alinéa supplé-
mentaire, objet du présent amendement, fait subir par un tiers de bonne
foi, les conséquences d'une fraude qu'il a ignorée.

On évite ainsi que le financeur soit à la merci d'une complicité
acheteur-vendeur.

J. GENDEBIEN.

Voir :

867 (1970-1971) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1970-1971.

24 MEI 1971.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 9 juli 1957 tot rege-
ling van de verkoop op afbetaling en van zijn
financiering.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER GENDEBIEN.

Enig artikel.

Dit artikel aanvullen met een nieuw lid, luidend als
volgt :

« De gevolgen van de schending van de vorenstaande
bepaling kunnen niet worden tegengeworpen aan de geld-
schieder die te goeder trouw is. »

VERANTWOORDING.

De betaling van een voorschot door de koper is van groot belang
voor de verkoop op afbetaling.

Het voorschot is immers :

- 1° een concreet bewijs dat de koper enigszins bemiddeld is;
- 2° een blijk van de spaarzin van degene die het krediet aanvraagt en
die het geld voor het voorschot heeft moeten sparen;
- 3° de waarborg dat de koper die, vanaf het begin, zijn geld in de
transactie moet beleggen, beter zal nadenken;
- 4° een essentiële factor die voor de geldschieder de verhouding tussen
het reeds betaalde en het nog te betalen bedrag kan verbeteren.

Dat iemand tot om het even welk middel zijn toevlucht neemt om
een voorschot te betalen is het beste bewijs dat hij niet gemakkelijk
kan betalen, dat hij niet economisch handelt en ook dat hij niet goed
nadenkt.

Bovendien wordt de geldschieder bedrogen bij zijn oordeel over de
lasten die op de kredietvrager drukken daar deze, buiten de last van
de maandelijkse aflossingen die de geldschieder bekend zijn, ook nog de
verborgen schuld, die het gefinancierde voorschot is, moet aflossen.

Ten slotte is het zo dat naast deze bezwaren geen rekening zou
moeten worden gehouden met de gevolgen van het niet bestaan van de
verkoop waardoor — bij ontstentenis van het in d t amendement vast-
gestelde bijkomende lid — een derde, die niet op de hoogte is van een
bedrog, de gevolgen daarvan zou moeten dragen.

Aldus wordt vermeden dat degene die het geld voorschiet, het slacht-
offer zou worden van samenspanning tussen koper en verkoper.

Zie :

867 (1970-1971) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.